

Ник. Вас. Ракитин — Сред птичките

Спомен.

Задах темата за класно упражнене.
Навел се всеки над тетрадката мълчи.
Перата скърцат, и от миг на миг към мене
С тъга затаена обръщат се очи.

Издава погледа — не знаят си урока.
Кой знай де вчера са играли те цел ден.
Като ги гледам от катедрата висока
От ученичество възкръсна спомен в мен.

Единжж не знаех си урока. Исках аз
Да го преписа, но изпатих си тогаз
И се разкаях, че съзнавах се виновен.

Разкаях се, ала единжж ли до сега
От чашата съм пил на лютата тъга,
Когато без вина измъчван съм и тровен?

Немирник.

Тихина дълбока. Всички слушат мирни.
Светли погледи ме вперено следят.
Изведижж се свирна в столовете дирни,
Всички се за миг извърнаха назад.

Смелият смутител се предаде, стана.
Свирката си даде, свирка от върба.
Теготна уплаха целий клас обхвана
На другаря им пред строгата съдба.

Свирка от върба. Разгледах нея аз
И от детство спомен ми душата лъхна —
Некога и аз съм си правил такваз.

Свирката допрех до устни, свирнах сам.
Целий клас изсме се, леко си отдъхна,
А немирника глава склони от срам.